367L0530

10.8.67 ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ Ἀριθ. 190/1

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 25ης Ἰουλίου 1967

περί τοῦ δικαιώματος μετακινήσεως τῶν γεωργῶν πού εἶναι ὑπήκοοι Κράτους μέλους καί εἶναι ἐγκατεστημένοι σέ ἄλλο Κράτος μέλος, ἀπό μία γεωργική ἐκμετάλλευση σέ ἄλλη

(67/530/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 54 παράγραφοι 2 καί 3,

τό γενικό πρόγραμμα γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στήν ἐλευθερία ἐγκαταστάσεως[1], καί ἰδίως τόν Τίτλο IV/ΣΤ 3,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως[2],

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς[3],

Ἐκτιμώντας:

ὅτι τό γενικό πρόγραμμα γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στήν ἐλευθερία ἐγκαταστάσεως περιλαμβάνει εἰδικό χρονοδιάγραμμα γιά τήν πραγματοποίηση τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς στόν τομέα τῆς γεωργίας, στό ὁποῖο λαμβάνεται ὑπ' ὄψη ὁ ἰδιαίτερος χαρακτήρας τῶν γεωργικῶν δραστηριοτήτων· ὅτι ἡ τρίτη σειρά μέτρων τά ὁποῖα προβλέπονται στό χρονοδιάγραμμα αὐτό, ἔχουν ὡς συνέπεια ὅτι στήν ἀρχή τοῦ τρίτου ἔτους τοῦ δευτέρου σταδίου, κάθε Κράτος μέλος ἀναγνωρίζει στούς γεωργούς οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑπήκοοι ἄλλου Κράτους μέλους καί εἶναι ἐγκατεστημένοι στό Κράτος μέλος αὐτό, ἐπί δύο τουλάχιστον ἔτη, τό δικαίωμα νά μετακινοῦνται ἀπό μία γεωργική ἐκμετάλλευση σέ ἄλλη·

ὅτι τό δικαίωμα μετακινήσεως, τό ὁποῖο εἶναι ἀντικείμενο τῆς παρούσης ὁδηγίας εἶναι ἀνεξάρτητο ἀπό τήν νομική μορφή τῆς ἐκμεταλλεύσεως· ὅτι ἡ μετακίνηση αὐτή δέν πρέπει νά ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τόν περιορισμό τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὅσον ἀφορᾶ τή θέση του ὡς ἀλλοδαποῦ·

ὅτι οἱ δικαιοῦχοι κατά τήν ὁδηγία τοῦ Συμβουλίου τῆς 2ας Ἀπριλίου 1963, ἡ ὁποία καθορίζει, τόν τρόπο πραγματοποιήσεως τῆς ἐλευθερίας ἐγκαταστάσεως στόν τομέα τῆς γεωργίας στήν ἐπικράτεια Κράτους μέλους τῶν ὑπηκόων ἄλλων χωρῶν τῆς Κοινότητος οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐργασθεῖ ὡς ἔμμισθοι ἀγρεργάτες στό Κράτος μέλος αὐτό γιά δύο συνεχή ἔτη (63/261/ΕΟΚ)[4], ἐξομοιώνονται ἤδη πρός τούς ὑπηκόους τοῦ Κράτους μέλους αὐτοῦ, ὅσον ἀφορᾶ τό δικαίωμα μετακινήσεως ἀπό μία γεωργική ἐκμετάλλευση σέ ἄλλη·

ὅτι, κατά τό μέτρο πού ἀπαιτεῖται ὁρισμός τῆς ἐννοίας γεωργική ἐκμετάλλευση, γιά τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσης ὁδηγίας, ὁ ὁρισμός αὐτός ἀνήκει στήν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους μέλους·

ὅτι τό ἄρθρο 4 παράγραφος 2 τῆς ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου τῆς 2ας Ἀπριλίου 1963 ἡ ὁποία καθορίζει τόν τρόπο πραγματοποιήσεως τῆς ἐλευθερίας ἐγκαταστάσεως σέ γεωργικές ἐκμεταλλεύσεις ἐγκαταλειμμένες ἤ ἀκαλλιέργητες ἐπί δύο τουλάχιστον ἔτη (63/262/ΕΟΚ)[5], ἀνεγνώρισε ρητῶς τό δικαίωμα μετακινήσεως μέχρις ὅτου τεθεῖ σέ ἐφαρμογή ἡ παρούσα ὁδηγία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

Κάθε Κράτος μέλος καταργεῖ, σύμφωνα μέ τίς κατωτέρω διατάξεις, ὑπέρ τῶν ὑπηκόων καί τῶν ἑταιριῶν τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν πού ἀσκοῦν στήν ἐπικράτειά του μή μισθωτή γεωργική δραστηριότητα γιά δύο τουλάχιστον ἔτη καί οἱ ὁποῖοι καλοῦνται στό ἑξῆς δικαιοῦχοι, ἐκείνους τούς περιορισμούς πού ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα νά ἀποκλείουν τήν μετακίνηση τῶν προσώπων αὐτῶν ἀπό μία γεωργική ἐκμετάλλευση σέ ἄλλη ἤ νά περιορίζουν τό δικαίωμά τους αὐτό.

Ἄρθρο 2

1. Κατά τήν ἔννοια τῆς παρούσης ὁδηγίας ὡς «δικαίωμα μετακινήσεως» νοεῖται ἡ εὐχέρεια τῶν δικαιούχων νά μετακινοῦνται ἐλεύθερα, ὑπό τίς αὐτές προϋποθέσεις ὅπως καί οἱ ἡμεδαποί, ἀπό μία γεωργική ἐκμετάλλευση

(1) ΕΕ ἀριθ. 2 τῆς 15.1.1962, σ. 36/62.
(2) ΕΕ ἀριθ. 23 τῆς 5.2.1966, σ. 386/66.
(3) ΕΕ ἀριθ. 146 τῆς 23.8.1965, σ. 2465/65.
(4) ΕΕ ἀριθ. 62 τῆς 20.4.1963, σ. 1323/63.
(5) ΕΕ ἀριθ. 62 τῆς 20.4.1963, σ. 1326/63.

σέ ἄλλη γεωργική ἐκμετάλλευση τῆς ἐκλογῆς τους στό Κράτος τό ὁποῖο εἶναι ἐγκατεστημένοι. Ἡ μετακίνηση αὐτή πρέπει νά δύναται νά πραγματοποιηθεῖ ἀνεξάρτητα ἀπό τήν νομική μορφή ὑπό τήν ὁποία ἀσκεῖται ἡ νέα ἤ παλαιά ἐκμετάλλευση.

2. Κατά τήν ἔννοια τῆς παρούσης ὁδηγίας, ὡς «γεωργικές δραστηριότητες» νοοῦνται:

— οἱ δραστηριότητες, οἱ ὁποῖες περιλαμβάνονται στό παράρτημα V τοῦ γενικοῦ προγράμματος γιά τήν κατάργηση τῶν περιορισμῶν στήν ἐλευθερία ἐγκαταστάσεως (κλάση ex 01, γεωργία, τῆς *Classification internationale type, par industrie, de toutes les branches d'activité économique* [1]), καί ἰδίως:

  α) γενική γεωργία περιλαμβανομένης καί τῆς ἀμπελοκαλλιεργείας, τῆς ὀπωροκαλλιεργείας, τῆς παραγωγῆς σπόρων πρός σπορά, τῆς καλλιεργείας λαχανικῶν, ἀνθέων καί διακοσμητικῶν ἀνθέων ἀκόμη καί σέ θερμοκήπια·

  β) ἡ ἐκτροφή ζώων, πουλερικῶν, κονίκλων, γουνοφόρων ἤ ἄλλων ζώων, ἡ μελισσοκομία, ἡ παραγωγή κρέατος, γάλακτος, ἐρίου, δερμάτων καί γουνῶν, αὐγῶν, μελιοῦ·

— ἡ ὑλοτομία, ἡ δασοκομία, ἡ δενδροφύτευση καί ἡ ἀναδάσωση ὅπου οἱ δραστηριότητες αὐτές ἀσκοῦνται ὡς παρεπόμενες δραστηριότητες σέ ἐκμεταλλεύσεις πού ἔχουν ἀναληφθεῖ σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῆς παρούσης ὁδηγίας, ἐφ' ὅσον συμβιβάζονται μέ τήν ἐσωτερική νομοθεσία Κράτους μέλους καί εἰδικότερα μέ τά σχέδια χρησιμοποιήσεως τῆς γῆς.

Ἄρθρο 3

1. Κάθε Κράτος καταργεῖ τούς περιορισμούς οἱ ὁποῖοι:

— δυνάμει τῶν νομοθετικῶν, κανονιστικῶν ἤ διοικητικῶν διατάξεων ἐμποδίζουν τούς δικαιούχους νά μετακινοῦνται ἀπό μία γεωργική ἐκμετάλλευση σέ ἄλλη ἤ ἐξαρτοῦν τή μετακίνηση ἀπό ὅρους, πού τήν καθιστοῦν δυσκολότερη καί ἐπαχθέστερη·

— προκύπτουν ἀπό διοικητική πρακτική, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τή διακριτική μεταχείριση τῶν δικαιούχων σέ σύγκριση μέ τή μεταχείριση πού ἐφαρμόζεται στούς ὑπηκόους του, ὅσον ἀφορᾶ τό δικαίωμα μετακινήσεως.

2. Μεταξύ τῶν περιορισμῶν πού πρέπει νά καταργηθοῦν περιλαμβάνονται εἰδικά ἐκεῖνοι πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο διατάξεων, οἱ ὁποῖες ἀπαγορεύουν ἤ περιορίζουν κατά τόν ἀκόλουθο τρόπο τό δικαίωμα τῶν δικαιούχων νά μετακινοῦνται ἀπό μία ἐκμετάλλευση σέ ἄλλη ὑπό τούς αὐτούς ὅρους ὅπως καί οἱ ἡμεδαποί:

στό Βέλγιο:

— μέ τήν ἀπαίτηση νά ἀσκοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι τή δραστηριότητα τοῦ γεωργοῦ σέ καθορισμένο τόπο, ἀπαίτηση ἡ ὁποία ἐνδεχομένως ἐπιβάλλεται κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου τῆς 19ης Φεβρουαρίου 1965 περί τῆς ἀσκήσεως ἀπό ἀλλοδαπούς ἀνεξαρτήτων ἐπαγγελματικῶν δραστηριοτήτων.

στή Γαλλία:

— μέ τήν ἀπαίτηση, γιά τούς ἀλλοδαπούς δικαιούχους τῆς ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου τῆς 2ας Ἀπριλίου 1963 (63/262/ΕΟΚ) νά λαμβάνουν ἄδεια προκειμένου νά ἐγκατασταθοῦν σέ γεωργική ἐκμετάλλευση μή ἐγκαταλελειμμένη ἤ μή ἀκαλλιέργητη (ἄρθρο 3 τοῦ Διατάγματος ἀριθ. 63-1019 τῆς 10ης Ὀκτωβρίου 1963)·

— μέ τήν ἀπαίτηση, γιά τούς ἀλλοδαπούς, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νά μετακινηθοῦν ἀπό μία γεωργική ἐκμετάλλευση σέ ἄλλη, νά λαμβάνουν *Carte professionelle d'exploitant agricole* ἤ νέα *autorisation d'exploiter* (ἄρθρο 4 τοῦ Διατάγματος ἀριθ. 5472 τῆς 20ης Ἰανουαρίου 1954 καί ἄρθρο 4 τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τῆς 30ῆς Μαρτίου 1955).

3. Οἱ δικαιοῦχοι πού ὁρίζονται στήν ὁδηγία τοῦ Συμβουλίου τῆς 2ας Ἀπριλίου 1963 (63/262/ΕΟΚ) ἐξακολουθοῦν νά διατηροῦν τά δικαιώματα πού τούς ἔχουν χορηγηθεῖ δυνάμει τῆς ὁδηγίας αὐτῆς καί μετά τή χρήση ἐκ μέρους τους τοῦ δικαιώματος μετακινήσεως.

Ἄρθρο 4

1. Κάθε Κράτος μέλος, στό ὁποῖο ἡ πρόσβαση στή δραστηριότητα γεωργοῦ ἐκ μέρους ὁρισμένων ὑπηκόων ἄλλων Κρατῶν μελῶν ἐξαρτᾶται ἀκόμη ἀπό τήν ἀπόκτηση εἰδικῆς ἀδείας γιά ἀλλοδαπούς, χορηγεῖ στούς δικαιούχους κατόπιν αἰτήσεώς τους καί ἀτελῶς ἀτομική βεβαίωση, στήν ὁποία θά ἀναφέρεται ἡ εἰδική τους κατάσταση σέ ἀναφορά πρός τή νομοθεσία περί ἐγκαταστάσεως ἀλλοδαπῶν γεωργῶν.

2. Τά Κράτη μέλη ἐξασφαλίζουν στούς δικαιούχους τό δικαίωμα προσφυγῆς ἐναντίον κάθε ἀποφάσεως μέ τήν ὁποία ἡ ἁρμοδία ἀρχή θά ἀντετίθετο στή μετακίνησή τους.

Ἄρθρο 5

Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν τά ἀναγκαῖα μέτρα γιά νά συμμορφωθοῦν πρός τήν παρούσα ὁδηγία, ἐντός προθεσμίας ἕξη μηνῶν ἀπό τῆς κοινοποιήσεώς της καί ἐνημερώνουν ἀμέσως σχετικά τήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 6

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 25 Ἰουλίου 1967.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

Fr. NEEF

(1) Στατιστική Ὑπηρεσία τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, Στατιστικές μελέτες, Σειρές M, No 4, Ἐπιθεώρησις 1 (N. Ὑόρκη 1958).